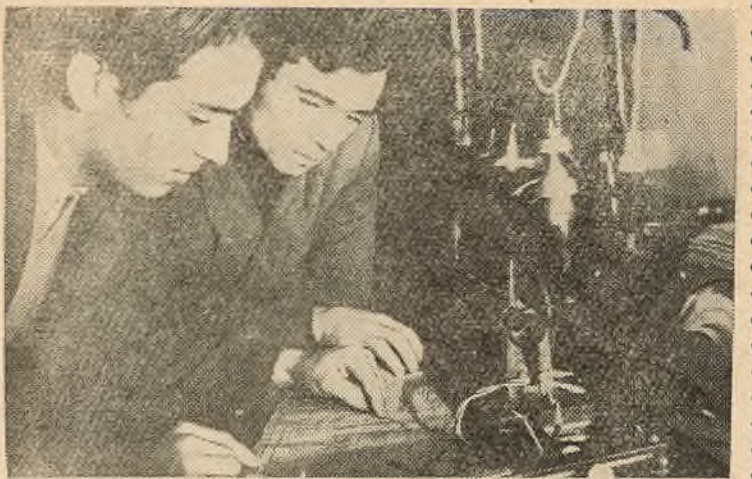

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

Орган парткома, рэктарата, мясцкома, камітэта ЛКСМБ і прафкома Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя У. І. Леніна

Субота
10
снежня
1960 г.

Цана 10 кап.

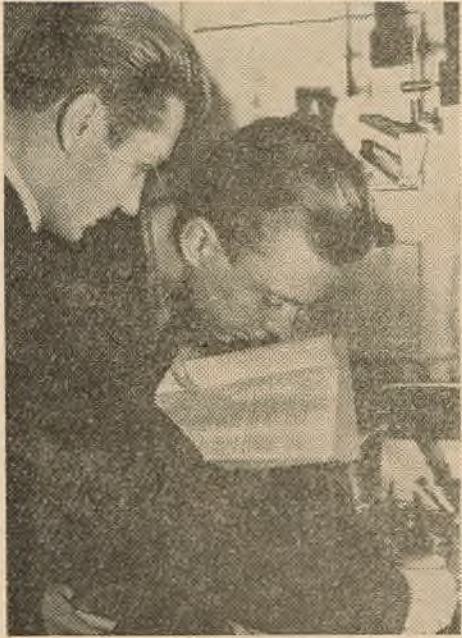

2. Рамака Лемеша і Сцяпана Лысюка нам пашанцавала сфатаграфіраваць якраз у тыя мінуты, калі яны вызначалі ступень вакуума згодна графіку градуіровачнай крывой лямпы тыпу ЛТ-2.

Ла ўніверсітэту

ЗАГЛЯНЕМ У ЛАБАРАТОРЫІ

Усё бліжэй разам з зімовымі халадамі набліжаецца сесія—пара экзаменаў і хваляванняў. Усё больш студэнтаў займаецца ў чытальных залах, кабінетах і лабараторыях ўніверсітэта. Здымкі нашага фотакорэспандэнта Віталія Анцыферава расказваюць аб тым, як прайшлі лабараторныя заняткі ў студэнтаў чацвёртага курса фізічнага факультэта. Усе здымкі зроблены ў адзін дзень.

1. Вывучэнне магнітных характарыстык на балістычнай устаноўцы патрабуе не толькі ведаў, але і некаторых навываў у рабоце. І тут патрабуецца таварыская ўзаемавыручка—што адзін забыўся—другі падкажа. Вось Анатоль Варапаеў і Рыгор Філітовіч у лабараторыі цвёрдага цэла разам вызначаюць пятлю гістарэзіса ферытаў балістычным метадам.

Гурток разгортвае работу

Адбылося пасяджэнне навукова-даследчага гуртка журналістыкі. Кандыдат філалагічных навук Ніна Аляксандраўна Сіцарова пазнаёміла прысутных з тэмамі і задачамі, якія стаяць перад гурткамі, зачытала прыкладную тэматыку навуковых дакладаў.

19 членаў гуртка ўжо абралі тэмы, над якімі будуць працаваць у гэтым навучальным годзе. Студэнтка другога курса Раіса Новікава, напрыклад, выступіць з дакладам «Вобраз савецкага журналіста ў сучаснай літаратуры», Аля Кабаковіч (другі курс) надрыхтуе даклад на тэму «Друк і выхаванне чалавека, які ідзе ў камунізм».

Пернакурсік Леанід Асмолаў прыступіў да працы над даследаваннем «Радзёрэпартаж і яго спецыфіка».

Выступіць з дакладамі таксама пернакурсікі Барадац, Жураўлёў, Кейзевка, Сербантовіч, Шаруба, Чачотка, чацвёртакурснікі Н. Загорская, І. Хадановіч, У. Паўлаў, А. Залеўскі, другакурснікі В. Кошаль, Н. Ісачанка.

На чарговым пасяджэнні гуртоўцы абмяркоўваюць даклад студэнта чацвёртага курса Леаніда Маліноўскага «Палемічнае майстэрства Сіцарова».

Т. ХАРАВЕЦ,
стараства гуртка журналістыкі.

Прыемныя зрухі

Вялікая роля ў падрыхтоўцы спецыялістаў ва ўніверсітэце адведзена бібліятэцы. Правільная пастаноўка бібліятэчнай і навукова-бібліяграфічнай работы дае магчымасць студэнтам глыбока і ўсебакова авалодаць спецыяльнасцю.

Пасля рашэння ЦК КПСС «Аб стане і мерах паляпшэння бібліятэчнай справы» ў рабоце бібліятэк усёй краіны а таксама і ў нашай бібліятэцы адбыліся зрухі, асабліва ў павышэнні якасці абслугоўвання чытачоў. Паступова ўводзіцца адкрыты доступ да дапаможнага фонду чытальнай залы і, у першую чаргу, да твораў класікаў марксізма-ленінізма, грамадска-палітычнай, даведчнай літаратуры. Уведзены паліцы адкрытага доступу да мастацкай, біяграфічнай і іншай літаратуры на абанеменце. Маюцца скрыжкі выбару кніг, дзе падабраны кнігі па тэмах. Яны, як і тэматычныя выстаўкі літаратуры, карыстаюцца поспехам у чытачоў, асабліва літаратура на мастацтву, па пытаннях быту і інш.

У сучасны момант партыя і ўрад ўдзяляюць вялікую ўвагу развіццю завочнай і вячэрняй адукацыі. Пры абслугоўванні чытачоў бібліятэка выдзяляе ў першую чаргу літаратуру для завочнікаў і вячэрнікаў. Па просьбе завочнікаў высылаюцца кнігі ў аддаленыя раёны. Таму за апошні год выдача кніг завочнікам значна павялічылася. У плане работы на бліжэйшы час звер-

нута ўвага на сур'эзнае вывучэнне патрэб і запатрабаванняў студэнтаў завочнага і вячэрнага аддзяленняў і наляпшэнне іх абслугоўвання.

XXI з'езд КПСС вялікую ўвагу звярнуў на камуністычнае выхаванне працоўных, асабліва моладзі. «Уся ідэалагічная работа нашай партыі і дзяржавы,—гаварыў у сваім дакладзе М. С. Хрушчоў,—заклікана развіваць новыя якасці савецкіх людзей, выходзіць іх у духу калектывізму і працавітасці, сацыялістычнага інтэрнацыяналізма і патрыятызма, высокіх прыцяпаў маралі новага грамадства, у духу марксізма-ленінізма».

Гэта патрабуе ад бібліятэкі рашучага паляпшэння масава-выхаваўчай работы сярод чытачоў, галоўным чынам, сярод студэнтаў.

Выстаўкі, правядзенне канферэнцый чытачоў, аглядаў і штотдзённая, непасрэдная работа супрацоўнікаў бібліятэкі па падбору літаратуры накіравана на ажыццяўленне задач, пастаўленых XXI з'ездам КПСС.

У 1959—1960 навучальным годзе быў прыцягнут актыў студэнтаў для аглядаў літаратуры ў акадэмічных групах.

Я. ІВАНОЎСКАЯ.

На дыспутах, канферэнцыях...

Цікавы дыспут правялі філолагі па аповесці М. Ф. Пагодзіна «Бурштынавыя каралі». Сваімі думкамі аб кнізе падзяліліся Паўловіч, Салееў, Науменка, Папова. Часам абмен думкамі перарастаў у ажыццёную дыскусію. Аднак усе зыходзілі на тым, што новы твор М. Пагодзіна—выдатная з'ява ў савецкай літаратуры.

Звыш 50 чалавек сабралася ў чытальную залу студэнцкага інтэрната па вул. Дзімітрава, каб абмеркаваць кнігу В. М. Кажэўнікава «Знаёмцеся, Балуюе». Канферэнцыю чытачоў адкрыла студэнтка чацвёртага курса біяфака т. Сапожнікава, якая расказала аб жыцці і творчасці аўтара аповесці. Вобраз начальніка будаўніцтва газавога Балуева ахарактарызаваў старшыня студкома т. Каравай.

На канферэнцыі выступілі таксама т. т. Кузняцоў, Лыкава, Тарсукова і Благусь.

У гасцях—кінорэжысёр

У той вечар студэнты-трэцякурснікі аддзялення беларускай мовы і літаратуры засталіся ў аўдыторыі пасля заняткаў. У іх сёння сустрэча са старэйшым рэжысёрам савецкага кіно—Ю. Тарычым.

Вось Юры Тарыч уваходзіць у аўдыторыю, і пачынаецца цікавая размова. Тав. Тарыч расказвае аб тым, як і калі з'явілася кіно, аб

лепшых савецкіх і замежных кінорэжысёрах. Напрыклад, бацькам мастацкага кіно лічаць амерыканскага рэжысёра Дэвіда Грыфты. У Расіі вельмі многа зрабілі для кіно рэжысёры Гардзін і Пратазінаў. Першы з іх экранізаваў «Два ранскіе гняздо» І. С. Тургенева, другі—«Пікавую думу» А. С. Пушкіна.

3 выпадку 16-годдзя з дня вызвалення Албаніі дацэнт т. Дзяменшэў прачытаў гісторыкам лекцыю аб шляху, які прайшла Албанія за гады народнай улады. Ён падзяліўся сваімі ўласнымі ўражаннямі ад паездак па гэтай краіне, паказаў студэнтам здымкі албанскіх краявідаў.

Пасля лекцыі гісторыкі прагледзелі дакументальны фільм «Святло над Албаніяй».

Мінулы выхадны студэнты III курса беларускага аддзялення правялі цікава і карысна. Яны пабывалі ў тэатры на п'есе Талстога «Улада цемры».

Пастаноўка вельмі спадабалася студэнтам, і ўсе засталіся задаволены культпаходам.

У гуртку вышывання 4 класа «Б» школы № 42, якім кіруе другакурсніца біяфака Валя Бондар, займаецца большасць дзяўчынак і толькі адзін хлопчык—Лёня Кравец.

НА ЗДЫМКУ: Валя Бондар паказвае Лёню, як трэба правільна вышываць.

Фота В. АНЦЫФЕРАВА.

★ КОНКУРС КОНКУРС КОНКУРС КОНКУРС ★ ДАРАГІ ЧЫТАЧІ!

Вось ты ўзяў у рукі свежы, толькі што выйшаўшы ў свет нумар шматтыражкі... А ці ведаеш ты, што якасць газеты залежыць ад таго, наколькі ты ўдзельнічаеш у яе рабоце, ці паведамляеш рэдакцыі аб цікавых падзеях з жыцця свайго курса, факультэта? Дык давай руку на дружбу, таварыш чытач! Рэдакцыя запрашае цябе прыняць удзел у КОНКУРСЕ

на лепшы нарыс, фельетон і сатырычны аддзел, фотарэпартаж, фотаакно, фотаздымак і карыкатуру. За лепшыя матэрыялы ўстанавіваюцца 16 прэмій.

ЗА НАРЫС

- 1 першая — 300 рублёў
- 1 другая — 200 рублёў

ЗА ФЕЛЬЕТОН І САТЫРЫЧНЫ АДДЗЕЛ

- 1 першая — 250 рублёў
- 1 другая — 200 рублёў
- 2 трэція — па 100 рублёў

ЗА РЭПАРТАЖ І ФОТАРЭПАРТАЖ

- 1 першая — 200 рублёў.
- 1 другая — 150 рублёў.
- 2 трэція — па 100 рублёў.

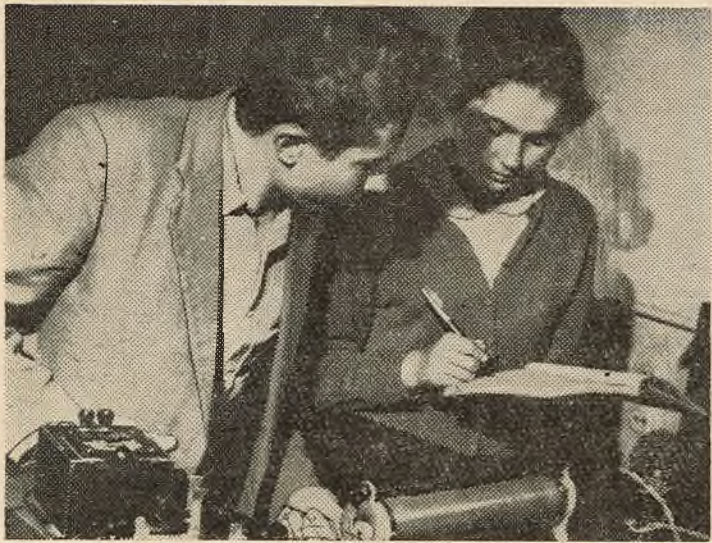
ЗА ФОТААКНО, ФОТАЗДЫМАК, ФОТАЭЦЮД І КАРЫКАТУРУ

- 1 першая — 150 рублёў
- 2 другая — па 100 рублёў
- 3 трэція — па 75 рублёў

Акрамя пераможцаў пэўных жанраў, будуць прэміяваны таксама найбольш актыўныя студжоры газеты. Тэмай дасылаемых на конкурс матэрыялаў павінна быць жыццё студэнтаў, супрацоўнікаў і навуковых работнікаў ўніверсітэта ва ўсіх яго праявах. Фельетоны і матэрыялы сатырычных аддзелаў павінны бічаваць амаральныя ўчынкі, рашуча выкрываць усё тое, што перашкаджае выхаванню ў сценах ўніверсітэта высокакваліфікаваных спецыялістаў. Апошні тэрмін прысылкі матэрыялаў на конкурс — 30 красавіка 1961 г.

ЖУРЫ КОНКУРСУ

★ КОНКУРС КОНКУРС КОНКУРС КОНКУРС ★

3. Што не кажыце, а ўдваіх куды лягчэй праводзіць лабараторную работу. Праўда, Леанід Пухцілаў узяў на сябе больш адказны ўчастак—зняць вольтамерны характарыстык наўправаднікоў. А Ніне Лоскутавай даверыў толькі іх запіс. Аднак і тут лепш за ўсё прытрымлівацца прымаўкі: сем раз адмерай—адзін раз адрэж.

КНИЖНАЯ ПАЛІЦА

3 гісторыі друку БССР

Выдавецтва ўніверсітэта выпусціла зборнік артыкулаў «3 гісторыі партыйна-савецкага друку Беларусі». Аўтары зборніка—выкладчыкі аддзялення журналістыкі нашага ўніверсітэта М. С. Зярніцкі, Р. В. Булацкі, В. І. Дубовік, А. І. Апялінская і інш. зрабілі першую спробу асвятліць асноўныя этапы развіцця перыядычнага друку рэспублікі за 40 год.

У зборніку асвятляецца дзей-

насць беларускага савецкага друку ў першыя гады савецкай улады, а таксама ў наступныя гады сацыялістычнага будаўніцтва.

Спецыяльны артыкул прысвячаецца партызанскаму друку Беларусі ў гады Вялікай Айчыннай вайны. Асвятляецца дзейнасць беларускага рэспубліканскага друку ў пасляваенны перыяд.

Гэтая кніга з'яўляецца каштоўным дапаможнікам для работнікаў друку БССР і студэнтаў аддзялення журналістыкі, якія вывучаюць гісторыю беларускага рэспубліканскага друку.

В. КАВАЛЬКОУ.

ЖРАЦЫ БАХУСА

П'юць людзі з прычыны і без прычыны. П'юць з-за таго, што сто год назад памёр вялікі хімік. П'юць нават таму, што наступіла першая на гэтым тыдні субота. І нарэшце, п'юць дзеля таго, «каб мы пілі-пілі не ў апошні раз».

Іменна так пачалі вялікі бурсацкі запой малодшы навуковы супрацоўнік хімфака Іван Фёдаравіч Канюк і выкладчык гэтага ж факультэта Георгі Іванавіч Самаль, якія жывуць у накой №22 у інтэрнаце на вуліцы Свядлова.

У суботу вучоныя мужы пілі кан'як. Закусвалі лімончыкам. У нядзелю пілі «маскоўскую асобую». Закусвалі каўбаскай кракаўскай. У панядзелак пілі спірт звычайны, змешаны дзеля крэпасці з півам жыгудзінскім. Нічым не закусвалі—грошай не ханіла. Кампанія склалася з двух пільвін, мужыцкай і жаночай. Суму месца не было. Калі надася пачаць піць, пачыналі пець. Старына выводзілі асіплымі галасамі народную запойную «Шумел камыш, дзевяць гнулісь...» Потым перайшлі на Бетховенскую «Застольную»: «Налей! Вып'ем далёбог жна янчэ».

Трымцела шкло ў вокнах, трымцелі пустыя бутэлькі над сталом,

дрыжэлі сцены ў накой. Калі хлопцы згубілі галасы, перайшлі да танцаў. Што танцавалі—невядома, ці той рок-н-рол, ці больш модны хула-хуп, але гул быў. Ды та-

ФЕЛЬЕТОН

кі, што суседзі, выкладчык Павел Паўлавіч Сіліванчык і загадчык лінералагічнага музея Уладзімір Георгіевіч Спірыдонаў не змагі вытрымаць—а першай гадзіне ночы разам з прадстаўнікамі студкома прыйшлі супакойваць разгуляўшыся малайцоў.

Дзівосны малюнак адкрыўся імі: танцавалі толькі дзяўчаты. За недахопам плошчы адзін з гасцей у белым модным галыштуку закінуў капыты на капю і грукнуў імі па сценцы. Другі, стаўшы на калені, раз-по-раз усклікаў:

—Давай зліемся у экстазе!

Трэці стукнуў сабе ў грудзі і плаксіва прасіў:

—Я кісель, капітан-аспірант. Дайце хоць каму-небудзь у лич суну.

Георгі Іванавіч, дзынкаючы фу-жэрамі, млосна мармытаў нешта і злівай анікі ў сваю шклянку. Кульнуў. Криктануў. Закусіў ру-

Работу сталовай— пад грамадскі кантроль

Студэнты ўніверсітэта, якія жывуць у інтэрнаце па вуліцы Дзімітрава, спадзяваліся, што адкрыццё доўгачаканай сталовай прынясе ім палёк у паўсядзённым жыцці. На абсталяванне сталовай выдаткаваны дзесяткі тысяч рублёў. Устаноўлены дорага каштуючыя халадзільнікі, электрапліткі, буфеты. Здавалася, нішто не павінна перашкаджаць нармальнай рабоце сталовай. Тут жа створаны ўсе магчымыя гатаваць ежу смачна і танна. Усё залежала ад людзей, якія пастаўлены на гэты ўчастак работы.

Але з першых дзён работы сталовай быццам знарло ўсё робіцца для таго, каб студэнты не паміналі яе добрым словам. Гатуець нясмачна, вельмі абмежаван асартымент страў. Усе яны параўнаўча дорага каштуюць.

Мы вырашылі правесці аб-грунтаванасць скаргаў студэнтаў. А трэба зазначыць, што ні адзін

чалавек не адазваўся стапоўча аб рабоце сталовай. Студэнт першага курса юрфака Беленькі заявіў, што яму падалі пракішы суп-лапшу. Гэта ж пацвердзіў яго аднакурснік Міранічэнка. Яны паскардзіліся на тое, што хлеб на сталах заўсёды чэрствы. І Беленькі, і Міранічэнка заявілі, што зараз студэнты амаль не ходзяць сюды абеднаць. Сталовая працуе перэнтабельна. Так здарылася таму, што яе калектыў не заваяваў аўтарытэта сярод студэнтаў. Апошнія на цэлы кіламетр абыходзяць гэтую ўстанову. Між іншым пры умелай арганізацыі работы можна выканаць план таваразвароту—у інтэрнаце ж жыве больш тысяч чалавек. Справа ў іншым. Калі грамадскія кантралёры правяралі выхад прадуктаў, яны знайшлі недавес у порцыях масла, сеядца, супа. Яны выявілі бруд на кухні, сапсаваныя і гнілыя прадукты, з якіх павары гатавалі ежу.

кавом. Ікнуў і ветліва звярнуўся да Сіліванчыка:

—Глядзі, браток штурхну незнарок—застанеца жонка ўдавой.

Капітан-аспірант паспрабаваў падняцца, але зноў грузна асеў на ложка і знясілена параіў:

—Дай яму пендала, ліха яго матары!

Пагроза не ўзымела дзеяння. Капітан-аспірант прышоў у лютаць. Тыцнуўшы пальцам у грудзі Паўла Паўлавіча, уладарна загадаў:

—Рас-сстраляць!

Жаночая палова кінулася да дзвярэй. Самаль рагатаў аж за жылот браўся. Іван Фёдаравіч прыняў баксёрскую стойку, але не ўтрымаўся і бразнуўся на падлогу. Капітан-аспірант з нечаканай крыўдай наведзіў:

—Я больш з імі спяваць не буду. Хай адны спяваюць. Жора, дружа, дайві збацаем стылем!

І раптам уцяпіўся за руку Паўла Паўлавіча, спытаў падазрона:

—А ты хто будзеш? Студэнт?

Люблю студэнтаў. Калі не прыдзеш да іх, чайнік з вадой і скарынка хлеба ёсць. А піць пачнуць, зямля дрыжыць. Жрацы Бахуса! Во! Ведаеш, бог такі быў у старажытных грэкаў. Э, ды што ты ў гэтым ризумееш, блазнюк!—зняважліва махнуў рукою.

Зноў працяжна ікнуў і гасцінна праранаваў:

—А хочаш, у морду дам. І тут жа пакрыўдзіўся, звярнуўся да Самаля:

—Ён дулае, што мы не вучоныя. Ды хто гэта сказаў? Мы, Жора, кніжкі вагонам і чытаем. А спірт п'ем—чыстэрнымі!

Самаль па-напалеонаўску склаў рукі на грудзях, адчыніў дзверы і зычна загадаў:

—А ну, шкалдыбай адсюль, пакуль цэлы!

І саквіта са смакам вылаяўся. Жрацы Бахуса аж да трох гадзін ночы аддавалі даніну богу п'янства і распусты.

А. ШЛЕГ.
А. БАЛАШ.

СПЫТАЙ У КНІГАРНІ

Выдавецтва Акадэміі навук БССР выпусціла ў свет новыя наступныя кнігі:

Беларусь у эпоху феадалізма. Зборнік дакументаў і матэрыялаў у трох тамах. Том II. 560 стар. Цана 10 руб. 70 кап. На рускай мове.

Беларускае мастацтва. Зборнік артыкулаў і матэрыялаў, вып. II. 220 стар. Цана 12 руб. На беларускай мове.

Ю. С. Пшыркоў. Беларуская савецкая проза. 344 стар. Цана 8 руб. На беларускай мове.

Пытанні крымінальнага і грамадзянскага права ў новым законодаўстве. 260 стар. Цана 4 руб. 80 кап. На рускай мове.

М. С. Долбік. Драпежныя птушкі і іх распазнаванне ў прыродзе. 50 стар. Цана 1 руб. На рускай мове.

САМАЕ, САМАЕ...

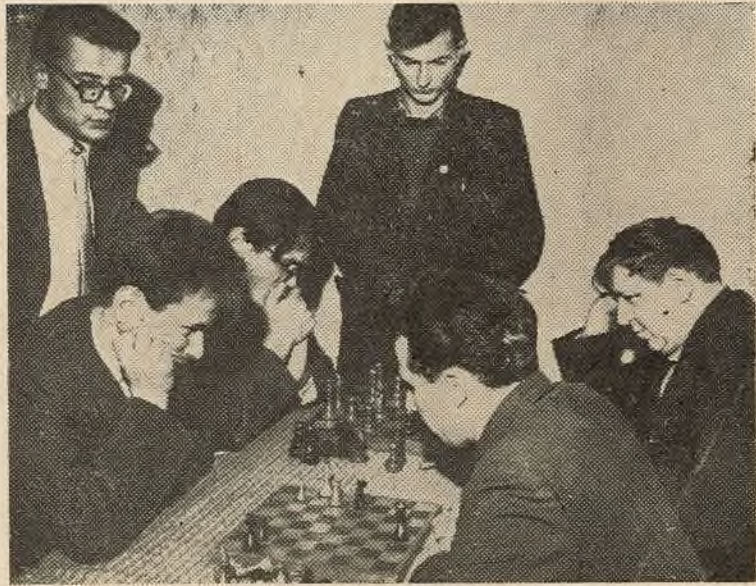
○ Самая маленькая птушка на зямлі—жыхар Амерыкі, адзін з відаў калібры. Памерам яна са шмяля і важаць менш двух грам. Гэта малютка з'яўляецца ў многіх адносінах сапраўднай рэкардсменкай. У яе самыя маленькія яйкі, памерам менш гарошыны, якія важаць каля паўграма. У яе самыя рухавыя крылі, дзякуючы якім яна можа, не паварочваючы цела, лятаць уверх, уніз, назад, уперад і сьвіняцца ў наветры на адным месцы, высасываючы пры гэтым нектар у кветак. У яе самая высокая тэмпература цела—і самае моцнае сэрца з усіх пярнатых.

○ Самы першы чай, «трава багоў», як яго тады называлі, быў завезены ў Еўропу з вострава Явы галандскімі купцамі ў 1610 годзе. Каб павысіць цану на чай, купцы ўсяляк расхвальвалі яго і прытлівалі лекавыя ўласцівасці. Яны рэка-

мендавалі хворым піць чай днём і ноччу на сорок—пяцьдзят шклянак у суткі.

○ Самай вялікай кветкай з'яўляецца рафлезія, якая расце ў лясах Суматры. Яна мае ў папярэчніку метр і важаць дзесяць кілаграмаў. Кветаножка яе такая кароткая, што рафлезія літаральна сядзіць на зямлі. Адшукаць гэтую кветку ў лесе можна па паху, які напамінае пах гнілага мяса. Не вельмі прыемны водыр, які прыцягвае толькі цэлыя раі мух! Цікава, што гэта кветка-гігант вырастае з вельмі маленькага сям'я, якое ледзь бачна нязброеным вокам.

○ Самое кароткае ў свеце кветак жыццё—у кветкі амерыканскага лотаса. Яе кволья жоўтыя кветкі распускаюцца на світанні, але праз поўгадзінны вянуць. Самы працяглы час жыве кветка трапічнай архідзі, якая красуе 80 дзён.

Па ініцыятыве савета ленпакоя інтэрната па вул. Свядлова сярод яго жыхароў пачаўся шахматны турнір.

На здымку: момант спаборніцтваў.

Фота В. АНЦЫФЕРАВА.

ДУЛЕБА,
студэнт III курса юрфака,
член партбюро факультэта.

ДЗЯМІДАУ,
грамадскі кантралёр.

Калектыў Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта выказвае глыбокае спачуванне загадчыцы аддзела аспірантуры Ніне Паўлаўне ПРАТАСЕВІЧ за выпадку напаткаўшага яе гора—заўчаснай смерці мужа УЛАДЗІМІРА ІГНАЦЬЕВІЧА.

Рэдактар М. ЦІКОЦКІ.

НАШ АДРАС:

Мінск,

Універсітэцкі гарадок,
біякорпус, 31;
Тэлефон: 2-07-19.

Друкарня выдавецтва
БДУ імя Ул. І. Леніна.